

Kiskunhalasi Evangélikus Egyházközség kiadványa

Jöjj Szentlélek Isten!

2009. Pünkösd-Tanévzáró

2. Évfolyam, 2. Szám

Erős vár a mi Istenünk!

Elérhetőségeink:

Evangélikus Egyházközség

6400 Kiskunhalas

Szilády Áron u. 22.

Honti Irén lelkész: 06 20-824-56-29 és hirene@citromail.hu

Lakás: Kiskunhalas, Erdei F. tér 5/B.

Andriska Pál felügyelő 06-20-824-47-85 és 77/422-379

Lakás: Kiskunhalas, Gyöngyvirág u. 22.

Rendszeres alkalmaink

- Vasárnaponként 10 órakor istentisztelet tartunk imaházunkban
Minden hónap utolsó vasárnapján úrvacsorát vehetünk.
- Minden hónap 2. vasárnapján
10 órakor családi-ifjúsági istentiszteletet tartunk.
- Szombatonként este 6 órakor ifjúsági összejövetel.
- Péntekenként 9-10 óra: hivatali fogadóórát tartunk irodánkban.
- Minden hónap utolsó szombatján este 6 órakor
taizei imaest, amelyen különböző felekezetek együtt énekelünk,
imádkozunk az egység jegyében.
- A „lélek útjain” című bibliaóra-beszélgetőkör felnőttek részére
szeptembertől folytatódik
- Nyári foglalkozás tartunk gyerekek részére, részletek hirdetésre
kerülnek a honlapunkon: kiskunhalas.lutheran.hu

Bármilyen kérésével, igényével: pl. személyes beszélgetés, vagy kereszteselési temetési szolgálatok, megtalálhatóak vagyunk a fenti elérhetőségeinken.

Előszó

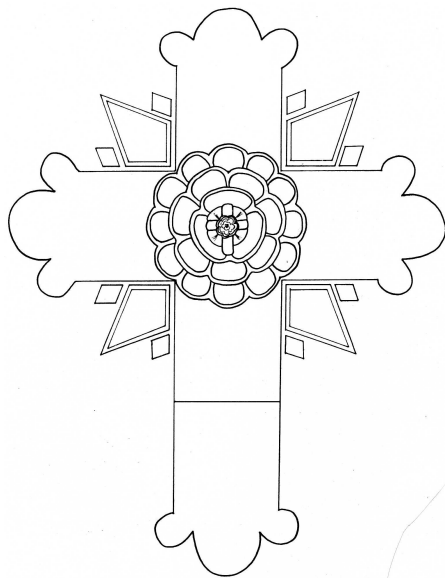
Szeretettel üdvözlöm a kedves olvasót!

Immár a 2009. 2. évfolyam 2. számát tarthatja kezében, amellyel cseppnyi gyülekezetünk szellemi és lelki színterét próbáljuk érdekesebbé tenni.

Az előző kiadványainkhoz hűen a tájékoztató jelleg mellett fontos szerepet kap Isten ígéreteinek tárháza, mely lelkünk fejlődésének alappillére.

Ez a pünkösöd-tanévzárói kiadványunk mindenki érdeklődését próbálja széles körűen megcélozni. Szíves figyelmükbe ajánljuk dr. Gszelmann Ádám történész gyökerekig visszatekintő dokumentációját, mely az önálló egyházköziség létrehozását eleveníti fel. Kis gyülekezetünket átjáró mély szellemiség felszínre törekvését mi sem túlkörözi jobban, mint kedves testvérünk, Nagy Rózsa elgondolkodtató sorai a „megváltásról”, melyben rávilágít a lényegesre, magára Jézusra, aki ma is él, és közöttünk van. Megtudhatjuk továbbá, mit is jelent valójában a pünkösöd. Lelkészsünk szeretetteljes sorai bemutatják mennyire szükségünk van a Szentlélek áldására. Lány húrok pendülnek meg a művészet kedvelői számára egy szép vers és népi áldás formájában. A sok lelki táplálék mellett gondot fordítva a test eledelére is, finom süteményreceptet ajánlunk rovatunkban a sütni szerető kedves testvéreinknek. Végül, de nem utolsósorban említésre kerül a mai kor emberének egyik fő problémája, a stressz. A nem kis gond megoldására vonatkozó útmutatást sokoldalú tapasztalat és részletes felismerés mutatja be. A kreativitás kedvelői részére lehetőség van a képek, mandalák színezésére, a játékok kipróbálására, eljátszására.

A sorok olvasása reméljük egyrészt lelki táplálékot, másrészt élményt jelent testvéreink számára. Kérjük másokkal is ossza meg kiadványunk gondolatait, legyen ez közös felüdülés mindannyiunknak

Fegyveres Gizella

Megváltás

A bibliakörben beszélgettünk Krisztus keresztre feszítése és a Megváltás eseményeiről. Meg kellett-e, avagy így kellett-e megtörténni? – tettük fel a kérdést.....

Jézus Krisztus élete, Sorsa, mint egyedülálló Küldetés, eleve elrendeltetett. A Földön történő megtestesülése, egy határozott céllal történt. Ami számunkra érdekes és vizsgálható kérdés, hogy a résztvevő emberek, hogyan viszonyultak a történésekhez és, hogyan cselekedtek....

Felmerül a kérdés, hogy mi történne ma hasonló esetben, mit tennénk mi?

Ránézve korunk emberére, bizony nehéz azt gondolni, hogy a dolognak más kimenetele lenne. A mai ember még annál is mélyebb sötétségben van, mint Jézus korában...

A jelzett időszakban szinte nem volt olyan ember, aki nem rendelkezett volna valamilyen istenképpel. Tudta, félte, hogy van valaki felette, és nem csak emberi léptékkel, aki megítéli cselekedeteit.

A mai emberek jelentős része csak a matériát ismeri. Hite szerint: „egyszer élünk, próbáljunk meg jól élni”. Nem tudja, hogy „akinek a pénz az istene, az szeszélyes urat szolgál.” Soha nem elégedett, mert az elégedettség, a boldogság olyan érzelmi kategória, ami a lélek megnyilvánulása. A lelki éhség nem elégíthető ki fizikai szinten.

Az Istenben való hit visszavonulásával, kiveszett az emberekből az „ösbizalom”, és felszínre került a bizonytalanság, a félelem. Félni nagyon sok mindentől lehet, és ez az érzés kiszorítja a szívből a szeretetet, a bizalmat, az együttérzést. A félelem elválaszt, a szeretet összeköt.

A félelem következtében az aggodalom, a bizalmatlanság felülemelkedett az emberi Sorsokon. Mélybe taszítja és tartja az önmagukról gondoskodni nem tudó tömegeket. Már nem is emlékeznek, hogy a Teremtő Isten (Atya) az önmaga képmására teremtette az Embert, felruházva Őt a teremtés képességével.

Krisztus, a Megváltó, példájával megmutatta, gyakorolta az Utat. Tanításai, példázatai lámpások az emberi megnyilvánulások útvesztőiben. Megmutatta, hogyan tudjuk Sorsunk Útját követni, akár hihetetlenül nehéz próbákon keresztül. És, ami szintén nagyon fontos, hogy tette ezt örömmel, jókedvvel és határtalan szeretettel. Nem ítélkezett, még akkor sem, amikor azok, akiken számtalanszor segített, a legszörnyűbb ítéletet mondták rá. Mentséget is talált számukra:” Nem tudják, mit cselekszenek...”

Nagy kérdés lehet számunkra a mai időkben is, hogy meddig lehet a „nem tudás” álruhája mögött Sorsellenes életet élni. Meddig tűri a fizikai világ a korlátok feszítésének súlyát, és mikor fordul az egész emberiség ellen saját pazarló, tékozló élete. Tudunk-e megállni a lejtőn, vagy a sodrás maga alá gyűr bennünket.

Ma sem könnyű sorsáért „felelős” emberként élni, bár keresztünk talán nem akkora, mint Krisztusé, súlyát nehezíti, hogy legtöbbünknek sokáig kell cipelni, és ma sem nagy az a tábor, aki önként segít.

Az emberiségnek, ebben a sötét korszakában, már csak egyetlen kapaszkodó marad - a Hit. Csak a Hit önmagunkban való újraélesztése ad esélyt az Embernek, de az egész emberiségnek is. Sokan mondják: Én hiszek...., de kevesen rendelkeznek azzal az „Élő Hittel”, ami által napjuk minden percét, életük minden eseményét Istenben, Istennel tudják átélni.

Istent első helyre tenni, az Őt megillető helyre, nagy elhatározás, és nem sok ember képes még rá. Mi emberek azt gondoljuk, hogy ezzel kevesebb időnk marad másra. Pedig ez nem így működik. Valamikor még tudták ezt az emberek, és egyetlen tevékenységet nem kezdtek el Isten nélkül. A földműves, a kézműves kezébe vette a szerszámot, és „Isten nevében” kezdte el a munkát. Házi Áldás, asztali Áldás nélkül senki sem tudott létezni. A szakralitás, a szentség áthatotta a mindennapi életet, és ez így volt jó. Kevesebb ember került a kórházi idegosztályra, persze nem is volt, de szükség sem volt rá. Minden falunak csak egy „bolondja” volt, csak úgy az egyensúly kedvéért.

Ma éppen fordított a helyzet. És ez pont a Teremtőtől való elszakadás érzése miatt van, pedig a Teremtő nem szakadt el tőlünk, csak mi, a teremtményei éljük ezt az illúziót.

Nagy kérdés: - tudunk-e még felébredni, valódi Életet élni, ahol Isten teremtő társaként, eredeti Sorsunkat beteljesítve, egy boldog, félelmetől mentes, csodálatos világot építünk, és benne ÉLÜNK?.....

Nagy Rózsa

Assisi Szent Ferenc imája:

Uram, tégy engem békéd eszközévé,
hogy szeressek ott, ahol gyűlölnek,
hogy megbocsássak ott, ahol megbántanak,
hogy összekössek, ahol széthúzás van,
hogy reménységet keltsek, ahol kétségbeesés kínoz,
hogy fényt gyűjtsak, ahol sötétség uralkodik,
hogy örömet hozzak oda, ahol gond tanyázik.

Uram, segíts meg, hogy törekedjem
nem arra, hogy megvigasztaljanak, hanem hogy én vigasztaljak,
nem arra, hogy megértsenek, hanem arra, hogy én megértek,
nem arra, hogy szeressenek, hanem hogy én szeressek.

Mert aki így ad, az kapni fog,
aki elveszíti magát, az talál,
aki megbocsát, annak megbocsátanak,
aki meghal, az fölébred az örök életre.

Evangélikusok Kiskunhalason

önálló egyházközség létrehozása-

A Kiskunhalason élő evangélikus hívek lelkipozozása az 1930-as évek közepéig sajátos módon történt.

A soltvadkerti evangélikus lelkész 1860-ban a kiskun kapitány közreműködését is igénybe vette, hogy minden halasi evangélikus megfizesse az egyházi adót. „A maroknyi ott élő evangélikus lelki gondozását a soltvadkerti eklésia látja el, s így az egyházi adó is neki jár.

A mindennapi életben, a hitélet gyakorlása terén a valóság nem ennyire egyértelmű, mint ahogyan azt kinyilatkoztatták. A valóságban a református egyház eskette, keresztelte, konfirmálta, temette, anyakönyvezte az itt élő evangélikusokat. A gyermekek az itteni iskolákban református hitoktatásban részesültek. Ezt az állapotot az 1880-as évektől Vadkerten is tudomásul veszik. Nem tiltakoznak az ellen sem, hogy az itteni hívek a reformátusoknak fizessék a párbért. 1906-ban 10 evangélikust kereszteltek, 2 evangélikus párt eskettek református lelkész közreműködésével.

Az önálló egyházközség létrehozása fokozatokon át, több lépcsőben 1935 február és 1942 január között történt meg.

Az első lépést ezen az úton az jelentette, hogy sikerült a szórványból fiókgülekezetet szervezni. Ebben jelentős szerepe volt Sikter András soltvadkerti evangélikus lelkésznek, aki a közgyűlés javaslata szellemében és annak felhatalmazásával kezdett tárgyalásokat a halasi református egyházzal a fiókegyház létrehozása ügyében. Egyes visszaemlékezők – Halason tanuló volt diákok – szerint a szülők is nyomást gyakoroltak a vadkerti evangélikus egyház vezetőire, hogy a fiókegyház létrehozása egyben gyermekeik hitoktatását is elősegítse.

A református egyház minden segítséget megadott az eredményes tárgyalásokhoz. Támogatta a soltvadkertiek törekvéseit. A gimnázium épületében is termet ajánlott fel az evangélikus istentiszteletek tartására, és lemondott az evangélikusok egyházi adójáról. Örömmel nyugtázta intézményeiben (Gimnázium, Református Polgári Leányiskola) az evangélikus hitoktatás beindítását is. Abban is segítséget ajánlott, hogy a városi, tanyai iskolákban továbbra is elvégzik az evangélikus tanulók hitoktatását.

A fiókegyház alapítására, megszervezésére 1936 május 3-án került sor a gimnázium dísztermében tartott közgyűlésen. Ekkor döntés született arról, hogy a halasi gyülekezet a soltvadkerti evangélikus egyházközség fiókegyházaként fog működni. Lelkészlől az anyaegyháznak kell gondoskodnia. Atmenetileg havonta egy alkalommal tartanak istentiszteletet a gimnázium által biztosított helyiségben. Ugyancsak Soltvadkert gondoskodik a középfokú intézményekben tanuló evangélikusok hitoktatásáról. Ez alkalommal megválasztották a fiókegyház presbitériumát, tisztségviselőit.

A fentieknek megfelelően az 1936/37-es tanévben megkezdődött a tanulók külön hitoktatása, alkalmankénti istentiszteletek tartása. Ezt a többletmunkát Sikter András

soltvadkerti evangélikus lelkész végezte el. Ő ezt a feladatkört addig vállalta, míg az itteni munkakörre segédlelkészt nem tudnak alkalmazni Soltvadkerten. Amíg ez nem oldódik meg, a református egyház segítségét veszik igénybe az anyakönyvvezetés, esketés, konfirmálás, keresztelés, temetés végzésére.

Az egyházkerület püspöke 1937 októberében nevezte ki Szende Ernőt Soltvadkertre segédlelkésznek. Állomáshelye Soltvadkerten volt ugyan, de onnan Halasra kihelyezve átvette a lelkészi feladatokat. Ezzel az egyházköztség történetének új fejezete kezdődött el, s 1938 elejétől a halasi evangélikusok szervezett és rendszeres egyházi életet élhettek. Az adminisztratív teendők ellátása is beindult.

A fíókegyház megszervezését, Szende Ernő lelkészi megbízását követően szervezeti és gazdasági, gazdálkodási téren is erősödött a gyülekezet. Ez érlelte azt a gondolatot – melyet a hívek egyre inkább tápláltak – hogy a halasi evangélikusok teljes egészében önállóvá váljanak, azaz szűnjön meg a „fíókegyház”, és önálló egyházköztség alakuljon Halason. Ezt a törekvést a helyi evangélikusok közgyűlése 1941 december 7-én határozatba is foglalta. Megfogalmazták azt is, hogy biztosítják a lelkész lakását, fizetését, és az egyházi ügyek intézésére irodát nyitnak.

Az egyházmegye közgyűlése 1942 január elsejével jóváhagyta azt, hogy a halasi gyülekezet önálló egyházközséggé váljon. A döntéssel a halasi evangélikusok kiváltak a soltvadkerti anyaegyház kebeléből, saját lelkészükkel, Szende Ernővel, önállóvá vált presbitériumukkal saját kezükbe, hatáskörükbe vették a halasi evangélikus hívek lelkigondozását önálló egyházközséggé.

Dr. Gszelmann Ádám

Pünkösdről őszintén

Ebben a mai, szeretettől meghidegült világunkban oly nagy szükségünk van a Szentlélek ajándékaira, mint egy szomjazónak az éltető vízre, mint egy sötétben didergőnek a Nap fényére és melegére. Nehéz szavakba foglalni a pünkösöd valóságát. Legalább olyan nehéz, mint arról beszélni, milyen a virág illata, vagy a madarak éneke. Nem tudom megértetni, mert nem csupán az értelem útján közelít hozzánk. Csak azt tudom mondani, gyere te is velem, és éljük át együtt, legyen ez az „élmény” a tiéd is, hiszen ő a Te Pártfogód is, Ő a Te mennyei Vigasztalód.

Sokkal közelebb van hozzánk, mint gondolnánk... Sokszor volt már mély belső érintettségünk, amikor a szép, és jó a hatalmába kerített és a szívünk-lelkünk megindult, a torkunkban pedig úgy éreztük, mintha gombóc lenne. Éreztük azt is, hogy a Szó, amely igaz, hatalmába kerít, és mintha hozzám szólna... Átéltük azt is, hogy egy belső hang mintha súgna, hogy: „most arra menj”, és bár nem tudtuk miért, de arra vitt a lábunk. És nem volt véletlen.

Ma is szól hozzánk a Lélek hangja, szól az Igén keresztül, ma is hív, jelez, intuitíve vezet a belső megérezéseink által. Csakhogy ma oly nagy zajban, hangzavarban élünk és bennünk is oly nagy a belső zaj, hogy nem figyelünk Őreá, a Szentlélekre. Nem is tanítják ezt velünk sem az iskolában, sem a családban, pedig fontos lenne. Ráadásul a mai stresszes, rohanós világunkban alig, vagy sohasem szánunk időt arra, hogy Reá figyeljünk. Pedig jó lenne, nagyon fontos lenne. Miért? Azért, mert az Ő hangja, üzenete, sugallata Istentől, az Atyától van, aki szeret minket és jót akar nekünk, és Jézustól van, aki az út, az igazság és az élet. Éppen Őrá van szükségünk, hogy életünk és sorsunk jó irányba haladjon, hogy „vezetésével” és erejével megláthassuk és meg tudjuk oldani problémáinkat, nehéz helyzeteinket. Ő a mi Mennyei Pártfogónk, tanácsa, jelzése értünk van. Nem beszélve arról, hogy Ő a mi Vigasztalónk, aki képes megvizsgálni úgy, mint senki más. Vele el tudjuk fogadni azt is, ami egyedül lehetetlennek tűnik, Vele átéljük, hogy mi az a megbékélés, belső szabadság, könnyedség, lelki Erő, méghozzá mégis, mind annak ellenére is, hogy rengeteg küzdelem, probléma van az életünkben.

Testvéreimet akik ezeket a sorokat olvassák, arra kérem, hogy higgyenek Őbenne, a Szentlélek Istenben, mint Mennyei Vezetőben, mint Akit Jézus szeretetből küldött hozzánk és értünk. Kikhez küldetett a Lélek? Azokhoz, akik figyeltek Jézusra, akik hallgatni akartak szavára. Ezért azt is kérem, hogy figyeljünk mi is Jézus szavaira és az Ő szavai, életpéldája, értékrendje formálja lelkünket, gondolkodásunkat. Továbbá Jézus azokhoz küldte a Lelket, akik kérték Őt: „Kérjétek Atyátoktól Szentlelket és Ő megadja néktek.” Ővéi vártak a Lélekre és kérték... és meg is kapták. Szeretettel kérem Testvéreimet, hogy kérjék Őt és bízzanak Benne.

Ez utóbbihoz egy nagyon fontos gondolatot teszek hozzá: ez nem megy egyedül. A Szentlélek a közösség teremtésének és megtartásának a Lelke. Jézus tanítványai, az apostolok is közösségben éltek meg kereszténységüket. Nem is tudták elszigetelten megélni hitüket, Krisztushoz tartozásukat. Azt érezték, szükségük van egymásra, hasonló szellemben, értékrendben gondolkodó testvérekre és átérték a közösség segítő szeretetét, megtartó erejét. Hogyan éltek ezt meg? Úgy, hogy beszéltek Jézusról, együtt tanultak, gondolkodtak Róla; úgy, hogy együtt éltek át a Jézussal való asztalközösséget, az úrvacsorát; úgy, hogy imádkozó életet éltek, kértek az Istentől és kaptak Tőle, és úgy, hogy anyagi szükségükben is segítettek egymást. A keresztény közösségben testvéreknek tartották a másikat és tudták, számíthatnak egymásra. Ezért nem is volt gondjuk, nem volt aggodalmuk. Nem a számító önzés volt rájuk jellemző, hanem az öröm, a béke, a belső szabadság, egy szép könnyedség. Nem volt irigység, rosszindulat, bizalmatlanság. Egy ókori keresztény történetíró így ír az első keresztényekről: „Nézétek, mennyire szeretik egymást.”

Az én nagy örömöm, hogy a mi kis halasi evangélikus közösségünkben is hasonló kezd kibontakozni. (Gyerekek, fiatalok közössége, felnőtt bibliakör...) Nagyon hálásak vagyunk ezért és szeretnénk még sokakat hívni, hogy egyre többen átéljük a keresztény közösségünkhöz tartozás mennyei ajándékát és felemelően szép élményét.

Honti Irén

Werner Sprengel: Csak egy út van

Csak egy út van,
melyen senki sem jár,
ha te nem mégy rajta.
Az utak azáltal lesznek,
hogy végigmegyünk rajtuk.
A sok benőtt, várakozó út
a meg nem élt életek miatt burjánzott el.
Csak egy út van,
melyen nem jár más,
ha te nem mész rajta:
VAN UTAD,
egy út, amely azáltal lesz,
ha végigmégy rajta.
Tégy valamit,
amiről egész életedben álmódtál,
és olyasvalamit élsz meg,
amelyről sohasem álmódtál.

Interjú Palotásné Katal

Pünkösd a közösség ünnepe is. Az első pünkösdkor 3000 ember akart Jézus Krisztus követője lenni. A Szentlélek műve volt ez, Aki a kapcsolatok, az összetartozás Lelke. A keresztyének egyszerre tudták magukat Jézushoz tartozónak és egymással is, mint testvérek átélték az összetartozás tudatát. Mit jelent ma a közösséghez, itt konkrétan az evangélikus gyülekezetünkhöz tartozás. Ezt kérdeztük testvérünktől, Katitól:

Kedves Kati, örömmel látunk Téged evangélikus közösségünkben. Részt veszel a vasárnapi istentiszteleteken, a keddi bibliakör alkalmain és tudjuk, hogy ha arról van szó, számíthatunk Rád. Mit jelent Neked a gyülekezetünkhöz tartozás, hogy érzed magad közöttünk?

A közösséghez tartozás kegyelmi állapot, létünket csak így érdemes megélni. A család, a felekezet, a hasonló gondolkodású, érdeklődésű emberek meghatározóak, hiszen a személyiségem, önismeretem általuk teljesedik ki. A létezésünk időbe ágyazott, ezért fontos, hogy hogyan, milyen közösségben éljük meg azt, hogy összetartozunk.

Számomra ez a közösség nyitja meg résnyire azt a kegyelmi kaput, ami egy lépéslehetőség a teljesség felé vezető úton. Jó átélni itt a közösségben az összetartozást, azt, hogy a megértés, az elfogadás, a feltétel nélküli szeretet érezhetően jelen van közöttünk. Ez pedig azért lehet így, mert Jézus tanítása, példája szerint gondolkodunk és a Krisztusi kegyelem munkálkodik közöttünk.

Fegyveres Gizella

Almás krémes

Hozzávalók a tésztához: 60 dkg liszt, 20 dkg zsír, 20 dkg cukor, 2 tojás, 1 cs. sütőpor, 2 cs. vaníliás cukor, 3-4 evőkanál tejföl

Hozzávalók a krémhez: 2 tojás, fél liter tej, 2 cs. vaníliás puding, 15 dkg cukor, 1 cs. vaníliás cukor, 25 dkg margarin

Hozzávalók a töltelékhez: 1,5 kg alma, 2 evőkanál vaj, 10 dkg cukor, fél mokkáskanál fahéj

Elkészítés:

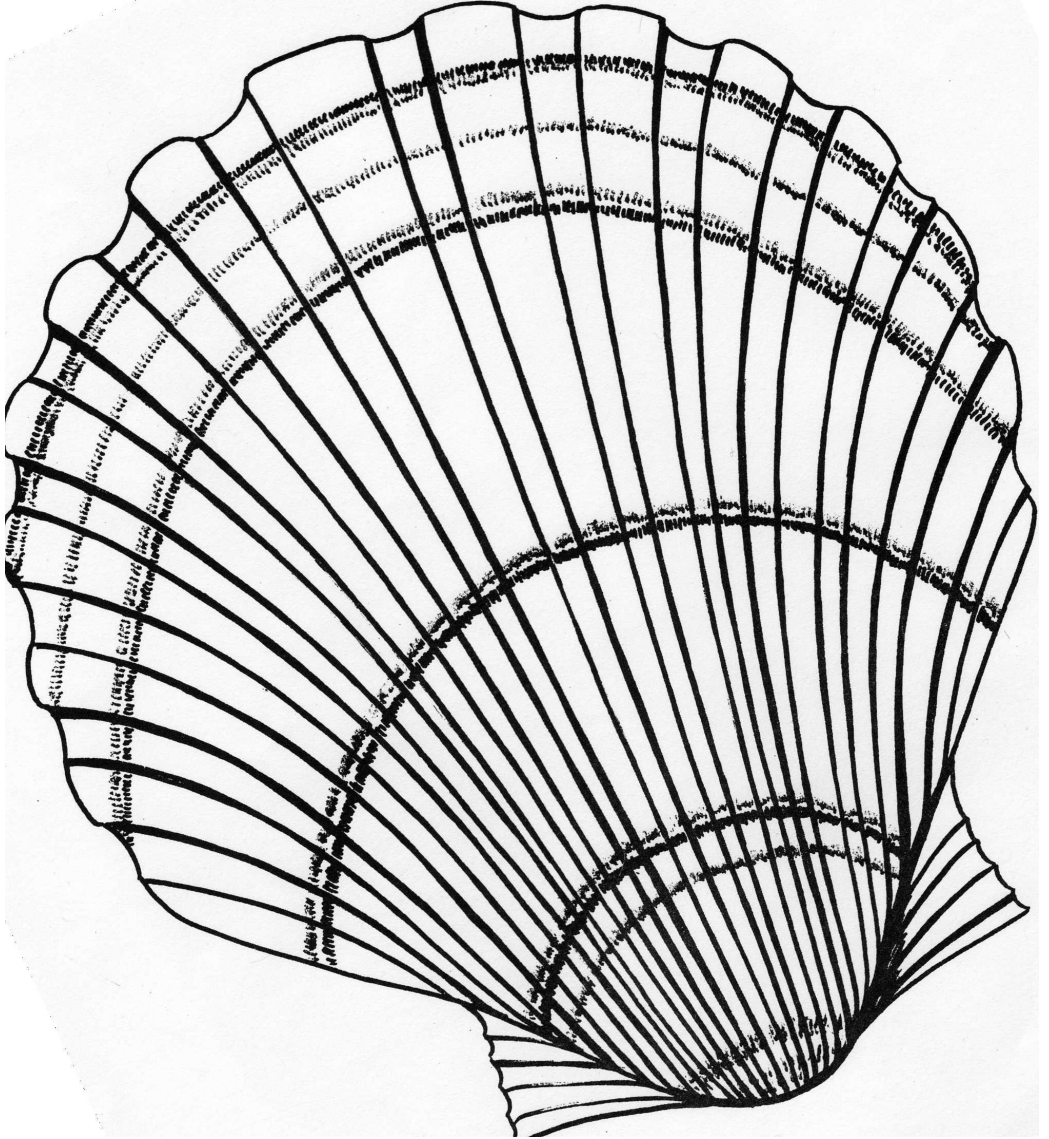
A tészta elkészítéséhez az alapanyagokat összegyűrjük, három részre osztjuk és vékony lapokat sütünk belőle.

A krém elkészítéséhez a pudingporba két evőkanál cukrot keverünk, fokozatosan hozzáadjuk a tejet, sűrűre főzzük és még a gázon kevergetve beleverjük a tojásokat. Kihűtjük. A margarint habosra keverjük a cukorral, majd hozzáadjuk a kihűlt pudinghoz.

A töltelék elkészítéséhez az almát megreszeljük és vajon addig pároljuk, amíg elfő a leve. Cukorral, fahéjjal ízesítjük.

Amikor mindegyik alkotórész kihűlt, egy tésztalapot visszatesztünk a tepsibe. Rákenjük a krémet, rátesszük a második lapot, ráhalmozzuk az almatölteléket, és befedjük a harmadik lappal.

Egy napig állni hagyjuk, hogy megpuhuljon. Tálalás előtt meghintjük porcukorral, és négyszögletes szeletekre vágjuk.

asaasdassdf
sdfsd
sdf
dsf

Próbálj meg lazítani...

Régebben sokat hallottuk ezt a kedves énekét: „Próbálj meg lazítani... Kell egy kis áramszünet, időnként mindenkinek, és aztán megint mehet minden tovább.” Énekeltük a jól ismert slágert és tudtuk, nagyon is igaz, hozzánk szól, bennünket hív a lazításra, pihenésre, feltöltődésre.

Nagy szükségünk van rá! Hiszen a mai társadalom túl sok terhet tesz az emberre. Az elvárások, a követelmények, a felgyorsult tempó hatása látható: idegesség, feszültség, türelmetlenség... Érezzük az atmoszférán, a másikon, önmagunkon. Nem jó egy ilyen légkörben létezni, nem jó ez az állandó rohanás. Tudom, összetett a probléma, mert igaz az is, hogy lépést kell tartani, nem maradhatunk le. Ma nem könnyű bejutni egy suliba, helytállni egy munkahelyen, sőt fejlődni... Jó lenne megtalálni az egyensúlyt, a harmóniát, a belső nyugalmat. Hiszem, hogy ez nem lehetetlen. Hiszem, hogy mégis rajtunk múlik, hogy mi osztjuk be az időnk, és az a mi saját felelősségünk, hogy szánunk-e időt a lazításra.

A testünknek és lelkünknek egyaránt jár a pihenés és a feltöltekezés.

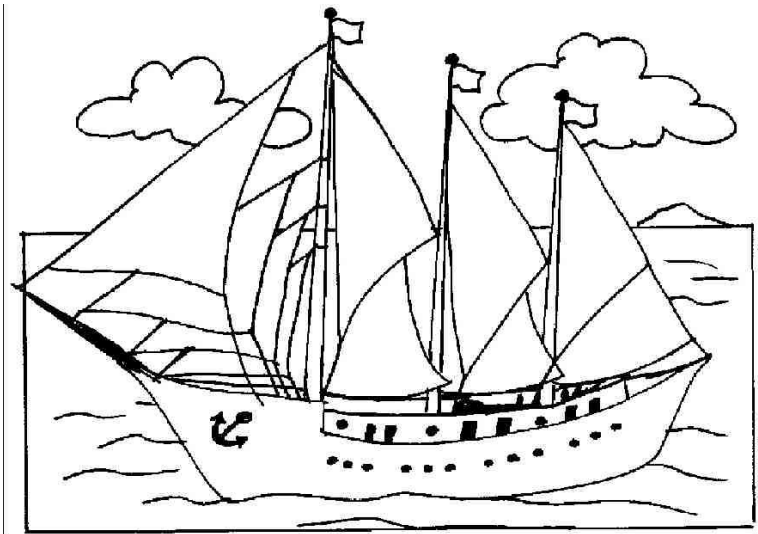
A nyár egy nagy lehetőség, hogy a testünknek is megadjuk, amire teremtett az Isten. Mozduljunk ki a természetbe, a szabadba. Érezzük át a teremtett világ lüktetését, a fák energiáját egy erdőben, a madarak énekét, a virágok illatát, a víz, a fürdés jótékony és gyógyító hatását. Vegyünk nagy és mély levegőt, és érezni fogjuk, hogy az egész testünk több energiát kap. A fény, a Nap természetes fénye éltető elemünk, nagyon kell az idegrendszerünknek. (Kivéve persze az égető, károsító napsugarakat.) Hagyjuk ott a sötét szobákat, a gépek világát, a televíziót, ez több oldalról is káros a szervezet számára, (sötétség, elektromog, mozgáshiány...) és barátkozzunk újra a természettel, ezáltal az étellel, az éltető napfénnel, levegővel, mozgással. A mozgásra nagy szükségünk van. Naponta egy óra aktív séta jól tesz a szervezetnek, de most nyáron mozogjunk ettől többet. A több órás kirándulás egy erdőben több időre feltölt energiával és még sok más jó hatása van. A labdajátékoknak kettős jó hatása is van, egyrészt egészséges mozgás, másrészt a játék felszabadító erejű. Játsszunk együtt a családdal, felnőttek gyerekekkel. Az önfeledt játék örömet ad, felszabadít és spontán közelebb hoz egymáshoz is.

A lelkünknek is nagy szüksége van a megújulásra. Sok érzés, gondolat van bennünk, amelyről jó lenne végre beszélni. Jó lenne kibeszélni, ami fáj, ami gondot jelent. Fontos, hogy a bizalom légkörében tegyük ezt. Keressük meg a barátainkat, a testvéreinket, ők is várnak ránk. Nagy élmény egy jó kommunikáció. Próbáljunk csendes zugot keresni, ahol egyedül lehetünk, ahol egy kicsit befelé figyelhetünk. Mi van a lelkünkben, milyen

érzések nyomasztanak, mi az, amivel nem boldogulok, mit nem tudok magamnak megbocsátani, ki az akivel nehezen találok meg a hangot és miért, miért nem tudok örülni és könnyedén élni... Ezek a kérdések jó hogy felmerülnek bennünk, mert ezek azt jelzik, hogy vannak megoldandó lelki feladataink. De ehhez idő kell, elmélyülés önmagunkba, belső csend.

Most pedig elérkeztem témánk legszebb részéhez, ez pedig az imádság, az élő Istennel való szent kapcsolat. Imádság nélkül lehet élni, de nem érdemes. Sohasem élhetünk teljes és boldog életet Isten nélkül, ima nélkül. Jézus szavai értünk szólnak: „Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és meg vagytok terhelve és én megnyugvást, felüdülést adok nektek.” Jézus maga is Istentől, az Atyától merített erőt mindenhez. Kereste a csendes helyeket, ahol Istennel beszélgetett, erőt merített Tőle. Ajánlom szeretettel az Isten házáat vasárnaponként, a közösségi ima sokat segít a személyes imaéletünkben is. A hálaadás, a kérés a Mindenható felé nemcsak gyógyító hatással van életünkre, hanem az Isten közelében, Óáltala rendeződik az életünk, gondolkodásunk, értékrendünk. Átéljük, megérezzük, mi az igazi béke, belső szabadság, felszabadult öröm, játékos könnyedség. Azt tapasztaljuk meg a szeretet Istenének közelében, amire teremtettünk, a boldogságot. Így legyen!

H.I.

Riport a hittanosokkal

Gyülekezetünkben néhány év szünet után 2008. szeptemberében újra kezdtük a hittanórákat. Két csoportban tartottuk a hittant péntek délutánonként 9 és 5 fő részére. Az utolsó órán kérdezgettem a gyerekeket, szólaljanak meg most ők erről az elmúlt tanévről.

Gyerekek, szerettek-e hittanra járni?

1. Igen, mert jó dolgokról tanulunk és az óra végén kimegyünk játszani.
2. Igen, mert az órán vannak játékos feladatok.
3. Igen, mert tanulunk Jézusról és többet tudunk róla.
4. Igen, oda járok, ahol megkereszteltek, a saját gyülekezetembe.

Kicsoda nektek Jézus, mit tudtok, mit gondoltok Róla?

1. Mennyei Barát, aki szeret engem.
2. Jézus vigyáz ránk, ha bajban vagyunk.
3. Jézus a példaképem.
4. Jézusra mindig számíthatok.

Ebben a tanévben sok történetet tanultunk Jézusról. Melyik volt a legkedvesebb történetetek?

1. Az, amikor Jézus segített egy emberen a tó partján.
2. Mária és Márta története.
3. A nagy halfogás története.
4. Jézus meggyógyította a vak Bartimeust.
5. Jézus aludt a hajóban és aztán lecsendesítette a vihart.
6. Jézus megáldotta a gyerekeket

Havonta egyszer van gyermek istentisztelet. Szívesen jöttök a templomba vasárnap?

- Igen, mert lehet belőle tanulni.
- Igen, mert itt kedvesek az emberek és szeretnek.
- Igen, mert itt szeretjük egymást.

A gyerekeknek péntek délutánonként voltak a hittanóráik. Szüleik hozták őket, és jöttek értük. Az egész heti program után ez is fontos volt. Szülőknek, gyerekeiknek egyaránt. Tudom, hogy a gyerekek szívesen jöttek, szüleik szívesen hozták őket. Egy kis áldozatot tettek ezért az ügyért önként és szabadon. Talán nem is gondolják, hogy az ajándéka, az adománya odaadásunknak sokkal több, mint azt gondolnánk. A jézusi értékrend, az emberség példája, a keresztyén közösség vonzó és megtartó ereje, az elfogadás, a szeretet átélése, az óra végén a játék felszabadító hatása, a közös öröm élménye, az áldás az imaházban – mind hatással van a gyerekre és beépül személyiségébe. Erre mondja Jézus: „Ezt nem vehetik el tőle soha...”

Rudyard Kipling: Ha...

Ha nem veszted fejed, mikor zavar van,
s fejevesztve téged gáncsol vak, süket,
ha kétkednek benned, s bízol magadban,
de érted az ő kétkedésüket,
ha várni tudsz és várni sose fáradsz,
és hazugok közt se hazug a szád,
ha gyűlölnek, s gyűlölségtől **nem** áradsz,
s mégsem papolsz, mint bölcs-kegyes
galád,

ha álmodol – s **nem** zsarnokod az álmod,
gondolkodol – s becsülöd a valót,
ha a Sikert, Kudarcot bátran állod,
s úgy nézed őket, mint két rongy csalót,
ha elbírod, hogy igazad örökre
maszlag gyanánt használják a gazok,
s életműved, mi ott van összetörve,
silány anyagból építsék azok,

ha mind, amit csak nyertél, egy halomban,
van merszed egy kártyára tenni föl,
s **ha** vesztesz és elkezded újra, nyomban,
nem is beszélsz a veszteség felől,
ha paskolod izmod, inad a célhoz,
és szíved is, mely **nem** a hajdani,
mégis kitartasz, bár mi sem acéloz,
csak Akaratod int: „Kitartani”,

ha szólsz a néphez, s tisztesség a vérted,
királyokkal jársz, s józan az eszed,
ha ellenség, de jóbarát se sérthet,
s mindenki számol egy kicsit veled,
ha a komor perc hatvan pillanatja
egy távfutás neked s te futsz vígan,
tiéd a Föld és minden, ami rajta,
és – ami több – ember leszel, fiam.

(Kosztolányi Dezső fordítása)

Az írek ősi áldása

Áldott legyen a fény, mely rád világít és áldott legyen a fény, mely benned van.

Áldott napfény sugározzon be téged és úgy melegítse fel szived, míg úgy nem lobog,
mint a kandalló tüze.

Így minden idegen eljöhet hozzád melegedni és a te testvéreid is.

Sugározzék a két szemedből a fény, mint az ablakba állított gyertyák fénye,
mely a viharban a vándorlókat hívogatja.

Áldott legyen a rád hulló lág, édes eső. Hulljanak lelkedbe cseppjei és csalogassák
ki a kis virágokat, hogy illatukkal megteljék a levegő.

De legyen áldott a vihar is és rázza meg lelkedet, hogy fényesre és tisztára mossa és
sok kis tavacsát hagyjon abban, amiben megcsillan az ég kékje és időnként egy-egy
csillag.

Legyen áldott a föld, az egész kerek föld, hogy mindenütt kedvesen fogadjon,
bármerre is vezessen utad.

Legyen a föld puha, amikor a Nap terhétől fáradtan lepihensz, és legyen könnyű, mikor
majd kinn fekszel alatta. Olyan könnyen terüljön el fölötted, hogy lelked
kiröppenhessen és szállhasson fölfelé és elérje útja végén

az ISTENT.